

der nu paa de forskellige Steder i Landet den samme Mangel paa Tilslutning til disse Møder, vilde det sikkert være forsvarligt at sætte dette Beløb noget ned. Dertil kommer, at den højtærede Konseilspræsident udtalte som Indenrigsminister i Fjor, da denne Sag var til Behandling, at det vilde være rigtigt at faa en samlet Overvejelse for at komme til et bedre Resultat end det, vi for Tiden havde, ved dels at bevilge til landøkonomiske Foredrag og dels til Fællesforeningen for Haandværk og Industri. Jeg vilde i det hele taget meget ønske, at en saadan Overvejelse vilde føre til et bedre Resultat, og jeg for mit Vedkommende skulde ikke beklage, at vi satte disse Beløb noget ned.

Angaaende Samraadet under Nr. 49, som gik ud paa at yde Tilskud til Kontrolforeninger angaaende Mælks Fedtindhold, undgik det min Opmærksomhed, hvorledes den højtærede Minister udtalte sig om dette Spørgsmaal, men under Konferencen stillede den højtærede Minister sig meget velvillig, og som den ærede Ordfører udtalte, har Ministeren ladet forstaa, at han godt kunde gaa med til at bevilge 10,000 Kr. til dette Formaal. Det er jeg selvfølgelig Ministeren meget taknemlig for, men efter nærmere at have tænkt over Sagen, tror jeg, at et saadant Beløb ikke vil kunne strække til. Sagen har overordentlig stor Betydning. Det Foredrag, som Konsulent Appel for nylig har holdt, har gjort, at der rundt omkring i Landet er kommet en stærk Bevægelse op for at danne Kontrolforeninger. Det forekommer mig derfor, at det var rigtigt, om Beløbet blev sat noget højere op. Hvis det er rigtigt, hvad der er mig meddelt, have de Understøttelser, der hidtil ere udredede til Kontrolforeninger, varieret mellem 2—300 Kr. Dette forekommer mig at være vel lavt. Og eftersom vi nu muligvis her paa Finansloven faa vedtaget en Bestemmelse, hvorefter en Mand, der faar sin Besætning anerkendt som Avlscentrum, faar en Præmie paa mellem 4—5,000 Kr., forekommer det mig, at naar en Landboforening danner sig for at faa en Kontrolforening i Stand, hvorved de kunne undersøge et Antal Køer paa maaske 4—5—600 for at finde de bedste Individier, vilde det ikke være for meget, om en saadan Forening ogsaa kunde faa en Understøttelse paa 4—500 Kr. Kunde den højtærede Minister derfor ikke være villig til at sætte disse Understøttelser noget højere op?

Efter at have hørt den ærede sidste

Taler, kan jeg fatte mig meget kort om et andet meget omstridt Spørgsmaal, idet jeg i et og alt kan slutte mig til det Synspunkt, han gjorde gældende. Naar den højtærede Minister i Gaar udtalte sin Tilslutning til det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen) og de ærede Medlemmer for Kerteminde (L. Christiansen) og Nakskov (Reventlow) i det Forsvar for hans Opfattelse af Sagen, de have fremsat, skal jeg sige, at det dog forekommer mig, at dette Forsvar egentlig ikke var meget stærkt. Jeg synes, at det nærmest kunde betegnes som en Undskyldning. Det ærede Medlem for Nyborg udtalte, da han var allerstærkest i sit Forsvar, at det vilde se lidt underligt ud, om de Spidser, der vare længst fremme, skulde skydes til Side, de Spidser, der havde bragt store Ofre for at naa frem. Jeg vil ikke benægte, at mange have bragt store Ofre, men hvorfor? For selv at høste Indtægten og Fordelen. Og naar det først er kommet saa vidt, at de kunne faa deres Besætninger anerkendte som Avlscentre, skulde de vel vide at benytte denne Fordel ved den Reklame, der til Dels sætter Prisen saa højt op paa de Dyr, de have at sælge, at det kan blive vanskeligt for manges en lysthavende at betale dem. Det ærede Medlem for Kerteminde udtalte, at det godt kunde være, at et anerkendt Avlscentrum kunde holde lige saa gode Besætninger ude. Jeg tror, at et anerkendt Avlscentrum er i Stand til ikke alene at holde lige saa gode Besætninger ude men ogsaa til at holde *bedre* Besætninger ude. Sagen er nemlig, at det gamle Ord ogsaa her viser sig at slaa til, at „godt begyndt er halvt fuldendt“. Har en Besætning først faaet en saadan Anerkendelse, har den derved et Rygstød særlig over for Staten. Staten er ganske vist langsom til at give, men den er ogsaa langsom til at tage. Vi have mange Poster paa Finansloven, der vise, at har man først faaet en Understøttelse, kan man være sikker paa at beholde den langt ud over det Tidspunkt, hvorfor den egentlig var beregnet. Jeg behøver i saa Henseende kun at henvise til Betænkningen angaaende Dyrleger, og saaledes er det paa mange andre Punkter. Derfor vil jeg dog gaa ud fra, at Folketinget, som ved alle Lejligheder har været imod Privilegier og Monopoler, ikke ved denne Sag vil vedtage Foranstaltninger, der komme til at virke som Privilegier paa Tyre, Køer og Kalve. Jeg venter at enes med den højtærede Minister om det Forslag, som det